

Istanbulská úmluva jako dokument vykazující varovné signály

P. ThDr. Jan Balík, PhD. biskupský vikář pro diakonii a konzultor vatikánského Dikasteria pro laiky, rodinu a život

Církev se rozhodně staví proti jakémukoliv násilí na člověku a zvláště na ženách. Zároveň se například prostřednictvím Charity obětem domácího násilí věnuje. V desítkách projektů v roce 2017 poskytla pomoc přes 7 000 klientkám. Rozhodně se tedy nedá říct, že by církvi neležel na srdci problém násilí na ženách (i mužích) a problém domácího násilí. Proč se však biskupové středo a východoevropských zemí opakovaně staví proti ratifikaci dokumentu, který nese plný název Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (tzv. Istanbulská úmluva, dále jen IU) a který byl západními státy snadno přijat? Z jakého důvodu biskupové ČR spolu s představiteli dalších křesťanských církví vydali odmítavé stanovisko? Proč se proti ratifikaci staví Česká advokátní komora, Unie rodinných advokátů a celá řada odborníků (např. rodinných poradců)?

IU lze bez přehánění označit za rafinovaný vstup genderové ideologie do právního systému: zavádí do legislativy ideologicky zabarvené termíny; staví na nepřátelství mezi muži a ženami; důvodová zpráva v čl. 53 otevírá možnost aplikace nejen na ženy, ale i na násilí na dalších skupinách lidí jako např. transvestité, crossdressers, transexuálové atd. (Za násilí bude tedy považováno i konstatování, že někteří výše jmenovaní lidé potřebují spíše odbornou péči.); povede k pomýlené sexuální výchově na všech stupních škol. (V ČR aktuálně připravované rámcové vzdělávací programy už zapracovávají genderovou nauku.)

Vhodné je připomenout, že se proti podpisu IU v roce 2016 jasně postavila KDU-ČSL a že v českém právním řádu máme zákon 136 Sb. z roku 2006 na ochranu před domácím násilím.

IU používá terminologii, která není jasně definovaná či je běžně chápána opačně, než jak ji definují genderové ideologie. Pokud IU používá termín pohlaví, běžný čtenář chápe, že existují dvě: mužské a ženské. Ale už sama důvodová zpráva ukazuje, že výklad IU povede k tomu, že pohlaví je daleko více a že je možné je i během života různě střídat a že v zájmu genderového nenásilí, bude nepřipustné vychovávat biologického chlapce jako chlapce a biologickou dívku jako děvče.

Nepřipustné je konstatování v čl. 14, že stát musí zajistit, aby děti na všech stupních škol byly vzdělávány v nestereotypních genderových rolích. Jinak řečeno, aby jim bylo ukazováno, že může existovat žena v mužském těle, muž v ženském těle a mnoho podobného. Je to přece v rozporu s vědeckými poznatky vývojové psychologie. Děti tak budou v etapě, kdy teprve objevují a upevňují svou identitu muže či ženy, mateny a deformovány. Tato převýchova společnosti se má odehrávat i ve všech oblastech mimoškolní zájmové činnosti a v médiích.

Háček se ukrývá i v používaném nejednoznačném spojení „genderové stereotypy“. Každý bude považovat za špatný stereotyp, že žena má být placena méně než muž. Avšak publikace genderové ideologie za stereotyp považují to, že žena je rodička, že žena je dána svým biologickým tělem, že žena je nejvhodnější vychovatelkou malých dětí.

Z právního hlediska zmiňme jen to, že hrozí prolomení advokátní mlčenlivosti, postupné oklešťování náboženské svobody a že výklad bude ponechán v ruce mezinárodního orgánu GREVIO, jehož členové budou vybaveni imunitou a mnoha privilegii. Kdo má v ruce výklad zákona, ten má skutečnou moc.

Ideologie jsou vždy plíživé a zrádné. Používají matoucí výrazy, a hlavně lidem nepřipadají nebezpečné, vždyť se přece jeví, že mají v sobě tolik pravdivého. Někteří lidé mají dojem, že výklad, který vede k odmítnutí IU, zbytečně přehání rizika. Je třeba zavzpomínat na nástup komunismu v ČR, kdy naši předkové nebrali v úvahu varování papežů před

marxismem, ani knihy, které popisovaly hrůzy, které se děly v Sovětském svazu, a komunistickou stranu si zvolili.

Papež František vytrvale varuje před genderovými ideologiemi, které popírají biologicky danou rozdílnost mužů a žen, chtějí společnost bez sexuálních rozdílů, vylučují antropologický základ rodiny a zároveň své učení prohlašují za absolutní a nezpochybnitelné a podle něj diktují, jak mají být vychovávány děti (*Amoris laetitia*, 56).

Zastává-li se nyní církev přirozenosti člověka, stojí na straně skutečné vědy a dodává odvalu těm, kteří sice nemají dar víry, ale rozumem vnímají, že naše společnost nastupuje cestu na nakloněnou rovinu, která povede k destrukci společnosti a k nové totalitě.

Zajímavé odkazy:

Pro toho, kdo se domnívá, že článek přehání:

Kniha: *Sexualita a sexuální identita - sociální povaha přirozenosti*. Martina Fafejta z Univerzity Palackého v Olomouci (Portál, 2016).

<https://www.amnesty.cz/lgbti/slovnicek-pojmu>

<https://www.transparentprague.cz/slovnicek>

Hlubší studium:

Rozhovor s Janem Balíkem na DVTV:

<https://video.aktualne.cz/dvtv/kazani-o-homosexualistech-pitha-mluvil-jako-prorok-kazani-mu/r~15b1613cd63a11e8a4d90cc47ab5f122/>

Web s mnoha materiály: www.istanbulskaumluva.cz

<http://www.bulletin-advokacie.cz/cak-proti-istanbulske-umluve>

http://klimes.mysteria.cz/clanky/psychologie/istanbulska_umluva.htm

Zvukový záznam semináře k Istanbulské úmluvě konané v Parlamentu:

<https://www.youtube.com/watch?v=BPAY3ITgLYA>

Papež František:

Promluva k Mezinárodnímu katolickému výboru pro děti, 11.4.2014.

"V kladném smyslu je nutné zdůrazňovat právo dětí na růst v rodině. Tedy právo vyrůstat s maminkou a tatínkem, kteří jsou schopni vytvořit vhodné prostředí k rozvoji dítěte a jeho citovému dozrávání. Dítě tak dozrává ve vztahu, v konfrontaci s mužností otce a ženskostí matky, a miluje proto svou citovou zralost. To s sebou ovšem nese také právo rodičů na morální a náboženskou výchovu svých dětí. A v tomto ohledu bych chtěl odmítnout jakékoliv výchovné experimentování s dětmi. Nelze činit pokusy na dětech a mladých lidech. Nejsou to pokusní králíci. Hrůzy výchovné manipulace, které jsme zažili v mocných vyhlazovacích diktaturách 20. století, dosud nezmizely. Uchovaly se v různých hávech až do současnosti a pod nárokem modernosti nutí děti a mladé lidi, aby se ubírali po diktátorské cestě 'uniformního myšlení'. Jeden významný odborník v oblasti výchovy mi o některých konkrétních vzdělávacích projektech před pár týdny řekl: Člověk neví, jestli dítě posílá do školy nebo do převýchovného tábora. Práce s lidskými právy tedy předpokládá trvalou antropologickou formaci. Musíme mít dobré znalosti o člověku, dokázat odpovědět

na problémy a výzvy, které nám klade současná kultura, a také na mentalitu šířenou masovými sdělovacími prostředky.“

Promluva k Papežské akademie Pro Vita, 5.10.2017

“Je třeba se postavit zastrašování, namířenému proti rození lidského života, jako by se jím snad žena umrtvovala a ohrožovala tak kolektivní blaho. Plodné společenství muže a ženy je záštitou planetárního humanismu, nikoli hendikep. Pokud tuto pravdu odmítneme, naše dějiny se nikdy neobnoví. Utopie ´neutrálního pohlaví´ zbavuje lidskou důstojnost sexuálně odlišného ustrojení a osobních kvalit plodného předávání života. Biologická a psychická manipulace se sexuálními rozdíly, které biomedicínská technologie vidí jako zcela dostupné svobodné volbě, což tak není, ohrožuje zdroj energie, z něhož se sytí kreativní a plodné spojení muže a ženy.“